

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 42/2564

คำวินิจฉัยที่ 42/2564 ศาลปกครองเพชรบุรี ศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดราชบุรี ศาลผู้รับความเห็นนาย ม. ผู้ฟ้องคดีเทศบาลเมืองราชบุรี ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ นาย ม. ยื่นฟ้อง เทศบาลเมืองราชบุรี ผู้ถูกฟ้องคดี ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่เครื่องรับเสียงตามสาย (ชนิดไร้สาย) หรือ พาวเวอร์แอมป์ (Power amp) ซึ่งเป็นกล่องสี่เหลี่ยมหุ้มด้วยกล่องเหล็ก (น้ำหนักประมาณ ๖ กิโลกรัม) ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้าบริเวณทางเท้า ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีได้ร่วงหล่นใส่ศีรษะของผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัส ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการล่าช้าจนปัจจุบันยังไม่มีเจ้าหน้าที่ติดต่อมาเพื่อแก้ไขเยียวยาความเสียหายให้เป็นไปตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า วันเกิดเหตุมีฝนตกหนักประกอบด้วยแรงลมเป็นเหตุให้เครื่องรับเสียงตามสาย (ชนิดไร้สาย) ร่วงหล่นใส่ศีรษะของผู้ฟ้องคดี อันเป็นเหตุสุดวิสัยจากเหตุธรรมชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่และใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายก่อนฟ้องคดีเพียง ๑๓ วัน ยังไม่ครบระยะเวลา ๑๘๐ วันตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เห็นว่า เทศบาลเมืองราชบุรี เป็นราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามนัยบทนิยาม "หน่วยงานทางปกครอง" ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และโดยที่การจัดตั้งเทศบาลเมืองราชบุรีผู้ถูกฟ้องคดีก็เพื่อให้มีการจัดการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ ประกอบมาตรา ๕๐ บัญญัติหน้าที่ของเทศบาลเมืองไว้

คำพิพากษา

ซึ่งการติดตั้งระบบเสียงตามสายเพื่อประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีตามที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ หรือพระราชบัญญัติอื่นกำหนดหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีให้ประชาชนภายในท้องถิ่นทราบหรือปฏิบัติตามถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำหน้าที่ในการบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายในการดูแลรักษาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการจัดทำบริการสาธารณะให้มีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ไม่ดูแลเครื่องรับเสียงตามสาย (ชนิดไร้สาย) เป็นเหตุให้หล่นมาถูกศีรษะของผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับอันตรายสาหัส ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย กรณีจึงเป็นการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้องว่าผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีเยียวยาผลร้ายและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการล่าช้า จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนิน

การตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/42/2564>